

Договор между правителството на Република България и правителството на Кралство Бахрейн за насърчаване и защита на инвестициите

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

ДОГОВОР

между правителството на Република България и правителството на Кралство Бахрейн за насърчаване и защита на инвестициите

(Ратифициран със закон, приет от 41-ото Народно събрание на 25 февруари 2010 г. – ДВ, бр. 19 от 2010 г. В сила от 22 декември 2011 г.)

Правителството на Република България и правителството на Кралство Бахрейн;

Желаейки да създадат благоприятни условия за по-големи инвестиции от инвеститори на едната Договаряща се страна на територията на другата Договаряща се страна;

Признавайки, че насърчаването и взаимната защита на такива инвестиции съгласно международни договори ще съдейства за стимулиране на индивидуалните бизнес инициативи и ще увеличи просперитета в двете държави;

Се договориха за следното:

Член 1 Определения

За целите на този договор:

1(а). Понятието „инвестиции“ означава всякакъв вид вложение, направено като инвестиция от инвеститор на едната Договаряща се страна в съответствие със законите и разпоредбите на Договарящата се страна, приемаща инвестицията на своя територия, и по-специално, но не изключително включва:

- (i) движимо и недвижимо имущество, както и всякакви други имуществени права, като ипотечи, залози или тежести, и всякакви други подобни права, определени в съответствие със законите и разпоредбите на Договарящата се страна, на чиято територия е разположено имуществото;
 - (ii) дялове във и акции и облигации на компания и всякакви други форми на участие в компания;
 - (iii) парични искиове или искиове за изпълнение съгласно договор, имащи финансова стойност;
 - (iv) права на интелектуална собственост, гудуил, технологични процеси и ноу-хау;
 - (v) стопански концесии, дадени със закон или съгласно договор.
- (б) Понятието „приходи“ означава сумите, получени от инвестиция и по-специално, но не изключително включва печалби, приходи от вземания по дългове, доходи от капитал, дивиденди, лицензионни такси и хонорари.

(с) Понятието „инвеститор“ означава:

- (i) физически лица, които са граждани на една Договаряща се страна в съответствие с нейните приложими закони;
 - (ii) всяка компания, организация, дружество или друга форма на асоцииране, регистрирана или учредена в съответствие със законодателството на едната Договаряща се страна и със седалище на нейна територия независимо дали има или не статут на юридическо лице.
- (д) Понятието „територия“ означава:
- (i) по отношение на Бахрейн – територията на Кралство Бахрейн, както и морските зони, морското дъно и подпочвените пластове, върху които Кралство Бахрейн упражнява контрол в съответствие с международното право, суверенни права и юрисдикция; и
 - (ii) по отношение на България – територията под суверенитета на Република България, включително териториалното море, континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които Република България упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право.

2. Промяна във формата, в която вложенията са направени като инвестиции от инвеститори на едната Договаряща се страна, няма да засегне тяхната същност като инвестиции, при условие че тази промяна не е в противоречие със законите на Договарящата се страна, на чиято територия са извършени инвестициите.

Член 2 Насърчаване и защита на инвестициите

1. Всяка Договаряща се страна насърчава и създава благоприятни условия за инвеститорите на другата Договаряща се страна да извършват инвестиции на нейна територия и в съответствие с нейното право да упражнява правомощия, предоставени от нейните закони, допуска такива инвестиции.

2. На инвестициите от инвеститори от всяка Договаряща се страна ще се предоставя, по всяко време, справедливо и безпристрастно третиране и ще се ползват от пълна защита и сигурност на територията на другата Договаряща се страна. Нито една от Договарящите се страни няма да накарнява по какъвто и да било начин с неоправдани или дискриминационни мерки управлението, поддържането, използването, владението или разпореждането на нейната територия с инвестициите на инвеститори от другата Договаряща се страна. Всяка Договаряща се страна ще спазва всяко задължение, което може да е поела във връзка с инвестициите на инвеститори от другата Договаряща се страна.

Член 3 Национално третиране и клаузи за режима на най-облагодетелствана нация

1. Нито една от Договарящите се страни няма да предоставя на своята територия на инвестициите или приходите на инвеститорите от другата Договаряща се страна третиране, по-малко благоприятно от това, което предоставя на инвестициите или приходите на своите собствени инвеститори съгласно своето законодателство или на инвестициите или приходите на инвеститори от която и да е трета държава.

2. Нито една от Договарящите се страни няма да предоставя на своята територия на инвеститорите на другата Договаряща се страна по отношение на управлението, поддържането, използването, владението или разпореждането с техните инвестиции третиране, по-малко благоприятно от това, което предоставя на своите собствени инвеститори съгласно своето законодателство или на инвеститори от която и да е трета държава.

3. Освен ако не е изключено изрично, третирането, предвидено в алинеи (1) и (2) по-горе, се прилага за целия договор.

Член 4 Изключения

Разпоредбите на този договор, свързани с предоставянето на третиране не по-малко благоприятно от това, предоставено на инвеститорите от всяка трета държава, няма да се тълкуват като задължаващи едната Договаряща се страна да предоставя на инвеститорите на другата Договаряща се страна предимствата от третиране, преференция или привилегия, произтичащи от:

- (а) участие във или асоцииране към всякакъв съществуващ или бъдещ митнически съюз, икономически или валутен съюз, общ пазар

или зона за свободна търговия или подобни международни договори или други форми на регионално сътрудничество, по които всяка от Договарящите се страни е или може да стане страна; или

(b) всеки международен договор или споразумение или всяко вътрешно законодателство, отнасящи се изцяло или преимуществено до данъчното облагане.

Член 5 Обезщетение за загуби

1. На инвеститорите на едната Договаряща се страна, чиито инвестиции претърпят загуби на територията на другата Договаряща се страна, дължащи се на война или друг въоръжен конфликт, революция, извънредно национално положение, въстание, бунт или метеж, възникнал на територията на последната Договаряща се страна, се предоставя от последната Договаряща се страна третиране по отношение реституция, обезщетение, компенсация или друго уреждане не по-малко благоприятно от това, което последната Договаряща се страна предоставя на инвеститорите на която и да е трета държава. Произтичащите плащания са свободнопреводими.

2. Без да се накърнява действието на алинея (1) от този член, на инвеститорите на едната Договаряща се страна, които при някоя от посочени в тази алинея ситуации претърпят загуби на територията на другата Договаряща се страна, дължащи се на:

(a) реквизиране на тяхното имущество от нейните въоръжени сили или власти; или
(b) разрушаване на тяхното имущество от нейните въоръжени сили или власти, което не е било причинено от военна операция или не се е изисквало според ситуацията,
се предоставя обезщетение или адекватна компенсация. Произтичащите плащания са свободнопреводими и се извършват в конвертируема валута.

Член 6 Отчуждаване

1. Инвестициите на инвеститорите от едната Договаряща се страна няма да бъдат национализирани, отчуждавани или подлагани на процедури, чийто ефект е равностоеен на национализация или отчуждаване (наричани тук „отчуждаване“) на територията на другата Договаряща се страна, освен в обществен интерес, свързан с вътрешни нужди на тази Договаряща се страна, по надлежен законов ред, на недискриминационна основа и срещу незабавно адекватно и ефективно обезщетение. Такова обезщетение ще възлиза на пазарната стойност на инвестицията непосредствено преди отчуждаването или преди предстоящото отчуждаване да стане публично известно, което е настъпило по-рано, ще се плаща без забавяне, ще бъде ефективно реализируемо, свободнопреводимо и извършено в конвертируема валута. В случай на забавяне ще се плаща допълнително обезщетение за периода на забавяне по приложимия лихвен процент на територията на Договарящата се страна, извършваща отчуждаването, до датата на плащане.

2. Засегнатият инвеститор има право съгласно закона на Договарящата се страна, извършваща отчуждаването, на незабавно разглеждане от съдебен или друг независим орган на тази страна на неговия случай и на оценката на неговата инвестиция в съответствие с принципите, определени в алинея (1) на този член.

3. Когато Договаряща се страна отчужди имущество на компания, която е създадена или учредена съгласно законите и разпоредбите във всяка част от нейната територия и в която инвеститори на другата Договаряща се страна притежават дялове, тя осигурява прилагането на разпоредбите на алинея (1) от този член на техните инвестиции на тяхната инвестиция така, че да бъде гарантирано незабавно, адекватно и ефективно обезщетяване на инвеститорите на другата Договаряща се страна, които са притежатели на тези дялове.

Член 7 Превод на инвестиции и приходи

1. Всяка Договаряща се страна предоставя на инвеститорите на другата Договаряща се страна след изпълнение на всички техни данъчни задължения правото на свободен превод на:

(a) капитал и допълнителни суми, предназначени за поддържане или увеличаване на инвестиция;
(b) приходи от инвестиция;
(c) постъпления, получени от пълната или частичната ликвидация на инвестиция;
(d) сумите, изискващи се за плащане на разходи, възникнали при функционирането на инвестицията, като изплащане на заеми, плащане на патентни или лицензионни такси, и плащане на други разходи;
(e) обезщетението, платимо съгласно член 6, както и обезщетението, дължимо във връзка със загубите от нетърговски рискове;
(f) възнаграждението, получено от гражданите на другата Договаряща се страна за работа и услуги, извършени във връзка с инвестиции, направени на нейна територия, в съответствие с нейните закони и разпоредби.

2. Преводите, посочени в предшестващата алинея, ще се извършват без забавяне, в свободно конвертируема валута по обменния курс, преобладаващ в деня на превода на територията на Договарящата се страна, където е извършена инвестицията.

3. Разпоредбите на алинеи (1) и (2) на този член ще се прилагат без ущърб на мерките, приети от страните като резултат от нейното членство съответно в Съвета за сътрудничество на арабските държави от Персийския залив или в Европейския съюз.

Член 8 Разрешаване на спорове между инвеститор и приемащата държава

1. Спорове между инвеститор на едната Договаряща се страна и другата Договаряща се страна относно задълженията на последната съгласно този договор във връзка с инвестиция на първия се разрешават, доколкото е възможно, чрез преговори.

2. Ако такъв спор не може да бъде разрешен в рамките на шест месеца от датата, на която някоя от страните е поискала разрешаване чрез преговори, засегнатият инвеститор може да отнесе спора пред:

(a) компетентния съд на засегнатата Договаряща се страна, или
(b) международен арбитраж чрез:
(i) Арбитражните правила на Комисията на Организацията на обединените нации по Международно търговско право (UNCITRAL), или
(ii) Международния център за разрешаване на инвестиционни спорове, създаден по силата на Конвенцията за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави, подписана във Вашингтон на 18 март 1965 г. (ICSID).

3. Ако засегнатият инвеститор предяви иск пред един от органите, посочени в алинея 2(a) и (b) на този член, тогава инвеститора няма да има право да отнесе иска за отсъждане до някой друг орган.

4. Решенията са окончателни и задължителни за двете страни по спора и ще се приведат в изпълнение в съответствие с местните закони на засегнатата Договаряща се страна.

Член 9 Спорове между Договарящите се страни

1. Спорове между Договарящите се страни относно тълкуването или прилагането на този договор се разрешават, по възможност, чрез преговори.

2. Ако спор между Договарящите се страни не може да бъде разрешен по дипломатически път, по искане на някоя от Договарящите се страни той ще бъде отнесен пред арбитражен съд.

3. Такъв арбитражен съд се съставя за всеки индивидуален случай по следния начин: В рамките на два месеца от получаването на искането за арбитраж всяка Договаряща се страна назначава един член на съда. Тези двама членове избират след това гражданин на трета държава, който с одобрението на двете Договарящи се страни се назначава за председател на съда. Председателят се назначава в рамките на два месеца от датата на назначаване на другите двама членове.

4. Ако в рамките на периодите, определени в алинея (3) на този член, не бъдат направени необходимите назначения, всяка Договаряща се страна може, при липсата на друга договореност, да покани президента на Международния съд да извърши необходимите назначения. Ако президентът е гражданин на някоя от Договарящите се страни или по друг начин е възпрепятстван да изпълни споменатата функция, отправя се покана към вицепрезидента да извърши необходимите назначения. Ако вицепрезидентът е гражданин на някоя от Договарящите се страни или също е възпрепятстван да изпълни споменатата функция, отправя се покана към следващия по старшинство член на Международния съд, който не е гражданин на някоя от Договарящите се страни, да извърши необходимите назначения.

5. Арбитражният съд взема решението си с мнозинство на гласовете. Това решение е задължително за двете Договарящи се страни. Всяка Договаряща се страна поема разходите на своя собствен член на съда и за своето представяне в арбитражния процес; разходите на председателя и останалите разходи се поемат поравно от Договарящите се страни. Съдът обаче може в своето решение да определи по-голяма част от разходите да бъде поета от една от двете Договарящи се страни и това решение е окончателно и задължително за двете Договарящи се страни. Съдът определя своя собствена процедура.

Член 10
Суброгация

1. Ако едната Договаряща се страна или определена от нея агенция извърши плащане по силата на обезщетение, дадено по отношение на инвестиция на територията на другата Договаряща се страна, последната Договаряща се страна признава прехвърлянето на първата Договаряща се страна или на определената от нея агенция по силата на закон или в резултат на правна сделка на всички права и икове на обезщетената страна и че първата Договаряща се страна или нейната представителна агенция е оправомощена да упражнява тези права и да предявява тези икове по силата на суброгация в същата степен като обезщетената страна.

2. Суброгирането в правата и иковете на обезщетения инвеститор се разпростират също и върху правото на превод, посочено в член 7 на този договор.

Член 11
Прилагане на други правила

1. Ако законите на някоя от Договарящите се страни или задължения по силата на международното право, съществуващи понастоящем или установени впоследствие между Договарящите се страни в допълнение към този договор, съдържат правила, било то общи или специални, предоставящи на инвестициите от инвеститори на другата Договаряща се страна третиране, по-благоприятно от предвиденото в този договор, такива правила ще имат предимство пред този договор до степента, до която са по-благоприятни.

2. Разпоредбите на този договор няма да възпрепятстват всяка от страните да изпълнява задълженията си, произтичащи от членството ѝ съответно в Съвета за сътрудничество на арабските държави от Персийския залив (GCC) или в Европейския съюз.

Член 12
Прилагане на договора

Този договор се прилага също и за инвестициите, направени преди влизането в сила на този договор, при условие че не противоречат на този договор и на законите и разпоредбите на Договарящата се страна, където е направена инвестицията. Договорът обаче няма да се прилага за споровете, които са възникнали преди неговото влизане в сила.

Член 13
Влизане в сила

Всяка Договаряща се страна уведомява другата за изпълнението на конституционните изисквания за влизането в сила на този договор. Договорът ще влезе в сила на датата на получаване на последното писмено уведомление.

Член 14
Продължителност и прекратяване

1. Този договор е подписан за срок от десет години и ще продължи да бъде в сила след това за неопределен срок освен ако не бъде прекратен писмено от някоя от Договарящите се страни с 12-месечно уведомление.

2. Договарящите се страни могат по всяко време както преди изтичането на първоначалния срок, така и след изтичане на споменатия срок да прекратят този договор с 12-месечно писмено уведомление.

3. Този договор може да бъде изменен по взаимно съгласие на Договарящите се страни. Такива изменения се правят под формата на протоколи, представляващи неразделна част от този договор, и влизат в сила в съответствие с разпоредбите на член 13 по-горе.

4. По отношение на инвестициите, направени преди датата, когато уведомлението за прекратяване съгласно алинеи (1) и (2) на този член влезе в сила, разпоредбите на този договор ще останат в сила за последващ срок от десет години от датата на прекратяване на този договор.

В уверение на което долуподписаните и надлежно упълномощени представители на техните съответни правителства подписаха този договор.

Съставен в два екземпляра в София на 26 юни 2009 г. на български, арабски и английски език, като всички текстове са еднакво автентични. В случай на различия при тълкуването меродавен ще бъде английският текст.

За правителството на
Република България:
Ивайло Калфин,
министър на
външните работи

За правителството на
Кралство Бахрейн:
шейх Ахмед бин Мохамед
Ал Халифа,
министър на
финансите